

Η Κυριακή της Σαμαρείτιδος στο Φρέαρ του Ιακώβ - Πατριάρχης Θεόφιλος: Ανεκτίμητη η κληρονομιά της ονομασίας “Χριστιανός” (BΙNTEO)

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Εορτάστηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η Κυριακή της Σαμαρείτιδος το Σάββατο 1η Ιουνίου. Ο [Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος](#) προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό Αγίας Φωτεινής επί του Φρέατος του Ιακώβ στη Σαμάρεια.

Στο κήρυγμά του ο Μακαριώτατος ανέφερε μεταξύ άλλων: “Την ανεκτίμητον ταύτην κληρονομίαν, τουτέστιν την ονομασίαν “**Χριστιανός**” ελάβομεν και ημείς, αγαπητοί μου αδελφοί, κατά το βάπτισμα ημών, εγκεντρισθέντες εν τω σώματι

της Εκκλησίας. **Η ονομασία όμως αυτή συνεπάγεται συμμόρφωσιν προς τον κατά Χριστόν τρόπον ζωής ημών.** “Ουκ εστε εαυτών· ηγοράσθητε τιμής”, (Α΄ Κορ. 6,19-20), κηρύττει ο θείος Παύλος. Όντως, δεν ανήκομεν πλέον εις τον εαυτόν μας, διότι ηγοράσθημεν με το τίμιον Αίμα του Σταυρωθέντος και Αναστάντος Σωτήρος ημών Χριστού. Είμεθα πλέον μέλη του μυστικού Σώματος του Χριστού, δηλαδή της Εκκλησίας Αυτού”.

Συλλειτουργήσαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος, Λύδρας και ηγούμενος της Μονής Μαχαιρά κ. Επιφάνιος και ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι, ων πρώτος ο Γέρων Καμαράσης Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, ο Αρχιμανδρίτης π. Χριστόδουλος ηγούμενος της Μονής του Τιμίου Σταυρού, Πρεσβύτεροι της περιοχής Σαμαρείας, ο Αρχιδιάκονος π. Μάρκος και ο Ιεροδιάκονος π. Δοσίθεος.

Έψαλλε ο ηγούμενος των Ραφιδίων Αρχιμανδρίτης π. Λεόντιος δεξιά ελληνιστί και η χορωδία της πόλεως της Νεαπόλεως αριστερά αραβιστί, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Δημητρίου Αγγελοσοπούλου και προσευχομένου πιστού λαού της περιοχής και προσκυνητών.

Μετά την θεία Λειτουργία έλαβε χώρα λιτανεία τρις πέριξ του Ιερού Ναού.

Προ της εξόδου Αυτού εκ του Ιερού Ναού ο Μακαριώτατος άκουσε τον ύμνο Χριστός Ανέστη στην ελληνική και αραβική και άλλα θρησκευτικά άσματα από ομάδες μαθητών και μαθητριών του Κατηχητικού Σχολείου της γειτνιαζούσης πόλεως Ζαπάμπδε υπό την καθοδήγηση του διδάξαντος αυτά Ρωμαιορθόδξου πιστού Νταούντ, ο οποίος σπούδασε Θεολογία στην Κύπρο.

Ακολούθως έλαβε χώρα δεξίωση κεράσματος και εόρτια τράπεζα υπό του ηγουμένου Αρχιμανδρίτου π. Ιουστίνου.

Το φρέαρ του Ιακώβ είναι ένα από τα πιο σπουδαία προσκυνήματα της Αγίας Γης. Εβραίοι Χριστιανοί και Μουσουλμάνοι αποθέτουν την πίστη τους σε αυτό το προσκύνημα. Δείτε ένα οδοιπορικό του ore.gr με τον Γέροντα Ιουστίνο να μιλάει για το Φρέαρ του Ιακώβ:

Αποστολή Ισραήλ: Μαρία Γιαχνάκη

Επιμέλεια βίντεο: Πέπη Οικονομάκη

Κάμερα: Τάκης Ποδαρόπουλος / Κώστα Καλπατζίδης

Μοντάζ: Μαριάνθη Ματζίρη

Παρακάτω το δελτίο Τύπου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων:

Τό Σάββατον 19ην Μαΐου/ 1ην Ἰουνίου 2024 ἑωρτάσθη μέ μετάθεσιν ἡ ἑορτή τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος εἰς τό Πατριαρχεῖον, εἰς τό ἐν Νεαπόλει τῆς Σαμαρείας Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ.

Κατά τήν ἑορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία ὅλη ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων ἀναμνησκεται

ἀκολουθοῦσα τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην (κεφ. 4) ὅτι εἰς τὸ ἐν Νεαπόλει τῆς Σαμαρείας Φρέαρ τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ ἡ Σαμαρεῖτις γυνή, ἐλθοῦσα ἵνα ἀντλήσῃ ὕδωρ, ἦντλησε τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ Ὅποῖος καὶ ἀπεκάλυψεν αὐτῇ ὅλα τὰ τῆς ζωῆς αὐτῆς καὶ ὅτι Αὐτός ἐῖναι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας, ὁ λαλῶν μετ’ αὐτῆς.

Ἐκτοτε ἡ Σαμαρεῖτις γυνή ἐγκατέλειπε τὸν πρότερον ἁμαρτωλὸν τρόπον ζωῆς αὐτῆς καὶ μάλιστα ἐμαρτύρησε τιμωμένη ὡς μάρτυς Φωτεινὴ ὡς καὶ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῆς, υἱοὶ καὶ ἀδελφαί.

Ἐνταῦθα παρὰ τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ καὶ ἐντός τοῦ περικαλλοῦς Ναοῦ, τὸν ὁποῖον ἀνήγειρεν ὁ δραστήριος ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰουστῖνος προεξῆρξεν τῆς θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λύδρας καὶ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Μαχαιρᾶ κ. Ἐπιφανίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτᾶριος, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Πρεσβυτέρων τῆς περιοχῆς Σαμαρείας, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Δοσιθέου, ψαλλόντων τοῦ ἡγουμένου τῶν Ραφιδίων Ἀρχιμανδρίτου π. Λεοντίου δεξιὰ ἑλληνιστί καὶ τῆς χορωδίας τῆς πόλεως τῆς Νεαπόλεως ἀριστερά ἀραβιστί, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Δημητρίου Ἀγγελοσοπούλου καὶ προσευχομένου πιστοῦ λαοῦ τῆς περιοχῆς καὶ προσκυνητῶν.

Το κήρυγμα του Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων

Εἰς τὸ Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὠμίλησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τοῦ κάτωθι κηρύγματος Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

“Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δι’ ἃν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον”, (Ἰωάν 4, 13-15),

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ Φρέατος τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν τῆς Σαμαρείτιδος γυναικὸς ἐορτήν, τῆς Ἁγίας δηλονότι μάρτυρος Φωτεινῆς.

Εἰς τόν μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος διάλογον αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτῇ: “...Τό ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον”, (Ἰωάν. 4,14) Ἑρμηνεύων τόν Κυριακόν τοῦτον λόγον ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει:”

“Ἰστέον δέ ὡς ὕδωρ ἂν τούτοις τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Χάριν ὁ Σωτὴρ ἀποκαλεῖ, ἥς εἴπερ τις γένοιτο μέτοχος ἀναπηγάζουσιν ἔξει λοιπὸν ἐν ἑαυτῷ τῶν θείων μαθημάτων τὴν χορηγίαν, ὡς μηκέτι μὲν αὐτῷ τῆς παρ’ ἐτέρων νοουθεσίας ἐνδεῖν, ἐξαρκεῖν δέ μᾶλλον εἰς τό δύνασθαι ραδίως παρακαλεῖν, τοὺς οἵσπερ ἂν γένοιτο διψῆν τόν θεῖον τε καὶ οὐράνιον λόγον, ὅποιοι τινες ἦσαν κατὰ τόν παρόντα βίον καὶ ἐπὶ γῆς ἔτι πολιτευόμενοι ἅγιοί τε προφῆται καὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ τοῖς ἐκείνων κληρονόμοι λειτουργίας, περὶ ὧν γέγραπται ‘καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ μετ’ εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου’, (Ἠσ. 12-3).

Καὶ ἀπλούστερον: πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ὁ Σωτὴρ ἐδῶ ἀποκαλεῖ “ὕδωρ” τὴν Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐάν κάποιος θὰ πρέπη νὰ γίνῃ μέτοχος τῆς Χάριτος αὐτῆς, τότε θὰ ἔχη τὴν παροχὴν τῆς θείας γνώσεως, πηγάζουσιν ἀπὸ τόν ἑαυτόν του, ὥστε οὗτοι δέν χρειάζονται πλέον τὴν νοουθεσίαν τῶν ἄλλων. Ἀντ’ αὐτῶν, οὗτοι θὰ εἶναι ἐπαρκεῖς καὶ ἱκανοὶ νὰ προτρέπουν / ἐνθαρρύνουν μετ’ εὐκολίας ἐκείνους, οἱ ὅποιοι διψοῦν τόν θεῖον καὶ οὐράνιον λόγον. Οὗτοι ἦσαν οἱ Ἅγιοι, οἱ Προφῆται καὶ οἱ Ἀπόστολοι κατὰ τὴν ἐπίγειον αὐτῶν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ οἱ κληρονόμοι τῆς λειτουργίας / διακονίας αὐτῶν, περὶ τῶν ὁποίων εἶναι γεγραμμένον: “καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ μετ’ εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου”. (Ἠσ. 12-3).

Ἑρμηνεύων καὶ πάλιν ὁ Ἅγιος Κύριλλος τόν λόγον τοῦτον τοῦ Προφήτου Ἠσαΐου λέγει: ““Ὑδωρ” μὲν ἀποκαλεῖ τόν ζωοποιόν τοῦ Θεοῦ Λόγον, “πηγὰς” δέ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, Εὐαγγελιστάς καὶ Προφήτας. “Σωτήριον” δέ τόν Χριστόν. Ὦντως, διὰ τῆς φωτιστικῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἱ Ἅγιοι Προφῆται, Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγελισταὶ συνέγραψαν τὰς Ἁγίας Γραφάς. Αἱ δέ Ἁγίαι Γραφαὶ εἶναι ἐκεῖναι ,αἱ ὁποῖαι τρέφουν τὴν σωτηριώδη πίστιν εἰς Χριστόν διὰ τῆς γνώσεως αὐτῶν, ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος εἰς τόν μαθητὴν αὐτοῦ Τιμόθεον: “ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα ἄρτιος ᾦ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος”. (Β΄ Τιμ. 3, 15-17).

Μέ ἄλλα λόγια, τό ὕδωρ τό ὅποιον προσέφερεν ὁ Χριστός εἰς τὴν Σαμαρείτιδα ἦτο ἡ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Αὐτοῦ Πνεύματος, τοῦ ὁδηγοῦντος τόν ἄνθρωπον τόν ἔχοντα καθαρὰν καρδίαν εἰς τὴν θέωσιν αὐτοῦ, τοὔτέστιν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν.

“Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁρνοῦνται”, λέγει Κύριος, (Ματθ. 5,8).

Ἀξιοσημείωτον ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν διάλογον Αὐτοῦ μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος ἀφ’ ἑνὸς μὲν διδάσκει ὅτι “Πνεῦμα ὁ Θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτὸν ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν”, (Ἰωάν. 4-24), ἀφ’ ἑτέρου δέ ἀποκαλύπτει εἰς τὴν Σαμαρείτιδα τὴν λέγουσαν: “οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα”, (Ἰωάν. 4, 25), ὅτι Αὐτός ἐστὶν ὁ Μεσσίας. “Ἐγὼ εἶμι, ὁ λαλῶν σοι”, (Ἰωάν. 4,26).

Σχολιάζοντες τοὺς ἀνωτέρω λόγους τοῦ Ἰησοῦ ὁ μὲν Ἅγιος Θεοφύλακτος λέγει:

“Πολλοὶ μὲν δοκοῦσι προσκυνεῖν κατὰ ψυχὴν οὐκ ὀρθὴν δὲ δόξαν περὶ τοῦ Θεοῦ ἔχουσι. Προσέθηκε δὲ τοῦτο τό ἐν ἀληθείᾳ. Δεῖ γάρ καὶ κατὰ νοῦν προσκυνεῖν τῷ Θεῷ καὶ ἀληθῇ δόξαν περὶ Αὐτοῦ ἔχειν”. [Πολλοὶ ἀπονέμουν εἰς τὸν Θεὸν πνευματικὴν λατρείαν, δηλαδή μὲ τὸν νοῦν τους, ἀλλὰ εὐρίσκονται ἐκτός τῆς σωτηριώδους ἀληθείας. Λέγει τοῦτο ὁ Ἱερὸς Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας, διότι ἡ καθαρότητα τοῦ βίου καὶ ἡ ὀρθότης τῶν δογμάτων συνιστοῦν τὴν ἀληθινὴν καὶ σώζουσαν λατρείαν τοῦ Θεοῦ].

Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: “Οὐ ταῖς ἀπαιδεύτοις ψυχαῖς ἢ καὶ ἀμαθέσι παντελῶς ἑαυτὸν ἀνακαλύπτει Χριστός, ἀλλ’ ἐκεῖναις μᾶλλον ἐπιλάμπει καὶ φαίνεται, αἵπερ ἂν εἶεν ἤδη πρὸς τό βούλεσθαί τι μαθεῖν ἐτοιμότεραι, καὶ τῆς πίστεως τὴν ἀρχὴν ἐν ἀπλοῖς ὠδίνουσιν λόγοις, πρὸς τὴν τῶν τελειοτέρων ἐπείγονται γινῶσιν”: Ὁ Χριστός, λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος, δὲν ἀποκαλύπτεται ἀπλῶς καὶ μόνον εἰς ψυχὰς ποὺ εἶναι ἀπαιδευτὲς καὶ τελείως ἀμαθεῖς (σάν τὴν Σαμαρείτιδα), ἀλλὰ σέ ἐκεῖνες τίς ψυχὴς ἐπιλάμπει καὶ φαίνεται, ποὺ ἔχουν προετοιμάσει τὸν ἑαυτὸν τους διὰ νὰ μάθουν κάτι καὶ μέσα τους ἔχουν γεννήσει τὴν πίστη καὶ “πρὸς τὴν τῶν τελειοτέρων ἐπείγονται γινῶσιν”, δηλαδή βιάζονται νὰ μάθουν τὰ τελειότερα μυστήρια. Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς διακρίνεται ἡ Σαμαρεῖτις, εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῆς γνώσεως τῆς τελειότερας πίστεως, ἡ ὁποία πίστις διακρίνεται εἰς εἰσαγωγικὴν καὶ τελείαν.

Ὡς δὲ σχολιάζει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας: “Ὁ Χριστός σταματᾷ τὸν διάλογον μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος, ὅταν ἦλθον οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει”, (Ἰωάν. 4,27) [Σιωπᾷ λοιπὸν ὁ Χριστός, λέγει ἡ Γραφή. Ἀφ’ οὗ ἐμφύτευσεν τὸν θερμὸν σπινθῆρα τῆς πίστεως εἰς τοὺς Σαμαρείτας, ὁ Χριστός ἐπιτρέπει κατὰ τὴν διάβασιν / τό πέρασμα τοῦ χρόνου νὰ ἐξαφθῇ αὐτός ὁ σπινθὴρ εἰς μεγάλην φλόγα. Ἔτσι θὰ πρέπη νὰ κατανοήσῃς τό ὑπ’ αὐτοῦ λεγόμενον: “Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τί θέλω, εἰ ἤδη ἀνήφθῃ;”, (Λουκ. 12,49)].

Οὗτος ὁ θεῖος καί θερμός σπινθήρ, ὁ ἐμφυτευθεὶς ἐν τῇ ἀδόλῳ καρδίᾳ τῆς Σαμαρείτιδος γυναικός, ἀνέδειξεν αὐτὴν μεγαλομάρτυρα καὶ Ἰσαπόστολον τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἰδιαίτερος τιμᾷ αὐτὴν ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῆς πατρίδι, τῇ Σαμαρείᾳ, ὡς λέγει καὶ ὁ ὕμνωδός: " Σαμάρειαν κατέλαβες, Σωτὴρ μου παντοδύναμε, καὶ γυναικί ὁμιλήσας, ἐζήτεις ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὁ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγάσας ὕδωρ, Ἑβραίοις, ἦν πρὸς πίστιν σὴν ἔλαβες, καὶ νῦν ζωῆς ἀπολαύει, ἐν οὐρανοῖς αἰωνίως".

Σημειωτέον ὅτι αὐτός οὗτος "ὁ Θερμός σπινθήρ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς" ἔχρισε τοὺς μαθητάς τοῦ Χριστοῦ "Χριστιανούς", ὡς ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς εἰς τὸ βιβλίον τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων: "Ἐγένετο δέ αὐτούς, Παῦλον καὶ Βαρνάβαν, ... ἐνιαυτόν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὅχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητάς Χριστιανούς", (Πράξ. 11, 25-26).

Μέ τὸ ὄνομα αὐτό οἱ πρῶτοι κληθέντες Χριστιανοὶ ἐξεδήλωναν τὴν προσδοκίαν νὰ κληρονομήσουν τὴν Βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἐν οὐρανοῖς· νὰ γίνουν "κληρονόμοι Θεοῦ" καὶ "συγκληρονόμοι Χριστοῦ", (Ρωμ. 8-17). Τὸ ὄνομα τοῦτο υἱοθέτησε καὶ ἐτίμησε μέ τὸ μαρτυρικόν αὐτῆς αἷμα καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ γενομένη συγκληρονόμος Σαμαρεῖτις γυνή, "ἡ εἰποῦσα τοῖς ἀνθρώποις· δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον, ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα", (Πρβλ. Ἰωάν. 4, 28-29).

Τὴν ἀνεκτίμητον ταύτην κληρονομίαν, τοὔτέστιν τὴν ὀνομασίαν "Χριστιανός" ἐλάβομεν καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, κατὰ τὸ βάπτισμα ἡμῶν, ἐγκεντρισθέντες ἐν τῷ σώματι τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ὀνομασία ὅμως αὕτη συνεπάγεται συμμόρφωσιν πρὸς τὸν κατὰ Χριστὸν τρόπον ζωῆς ἡμῶν. "Οὐκ ἐστε ἑαυτῶν· ἡγοράσθητε τιμῆς", (Α΄ Κορ. 6,19-20), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος. Ὄντως, δέν ἀνήκομεν πλέον εἰς τὸν ἑαυτὸν μας, διότι ἡγοράσθημεν μέ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ Σταυρωθέντος καὶ Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Εἴμεθα πλέον μέλη τοῦ μυστικοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ.

Ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ μου, οἱ τιμῶντες σήμερον τὴν μνήμην τῆς Ἁγίας Σαμαρείτιδος παρακαλέσωμεν μετ' Αὐτῆς τὸν εὐσπλαγχνον Κύριον λέγοντες: "Παράσχου μοι τὸ ὕδωρ τῆς πίστεως, καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰ νάματα, ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν, Ζωοδότα, Κύριε δόξα σοι".

Χριστὸς Ἀνέστη. "Ἐτη πολλά καὶ εἰρηνικά".

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν λιτανεῖα τρὶς πέριξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Πρὸ τῆς ἐξόδου Αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὁ Μακαριώτατος ἤκουσε μετ' εὐχαριστήσεως πολλῆς τὸν ὕμνον Χριστὸς Ἀνέστη εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀραβικὴν

καί ἄλλα θρησκευτικά ἔσματα ὑπό ὁμάδος μαθητῶν καί μαθητριῶν τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου τῆς γειτνιαζούσης πόλεως Ζαπάμπδε ὑπό τήν καθοδήγησιν τοῦ διδάξαντος αὐτά Ρωμαιορθόδξου πιστοῦ Νταούντ, σπουδάσαντος Θεολογίαν εἰς τήν Κύπρον.

ἐόρτιος τράπεζα ὑπό τοῦ

